

گفتگو با بهاره رهنما

دور همی زنانه در حمایت از کودکان غزه

عروسک
چینی بابا ایرانیه

فائزه دانمی

ببینم. شما که خدای نکرده خیال نمی‌کنید ما از پس خفن بودن بر نمی‌آییم؟ اصلا این جور فکرها بهتر است از پس ذهن‌تان هم عبور نکند. دلیل و مدرک می‌خواهید؟ بفرمائید، همین چند روز پیش خبر رسید که انیمیشن ایرانی «عروسک چینی بابا» نامزد بهترین انیمیشن در جشنواره‌ی بین‌المللی برزیل و آرژانتین شده. این انیمیشن محصول مدرسه‌ی کارگاهی سینماست و داستان دختری را روایت می‌کند که زندانی شدن و کشته شدن پدر نویسنده‌اش را به وسیله‌ی عروسک‌های مادرش بازسازی می‌کند و قصه‌ی آن برداشتی آزاد از داستان کوتاه «عروسک چینی بابا» نوشته‌ی هوشنگ گلشیری است. علی زارع قنات نوی، کارگردان، نویسنده و

مهربانی چند بخش دارد؟ ۴ بخش؟ نه، این بار جواب سوال این است که یک بخش دارد، آن یک بخش هم این است که درهای قلبت را با یک لبخند گرم به روی آدم‌ها و دنیا باز کنی تا برای ساختن جهانی سرشار از صلح و روشنی قدم برداری. مثل کی؟ مثل بهاره رهنمای عزیز که با «مهربانی» و «دوستی» غریبه نیست و هر جا که نام او باشد نسیمی از دوستی و وسعت قلبش به سرزمین دل‌ها می‌رسد. او از هیچ کاری برای مهربانی کردن دریغ نمی‌کند. از حضور در خیابان و اهدای گل و فال حافظ با رانندگان همراه با کودکان کار بگیر تا اهدای بخشی از فروش بلیت نمایش شمع‌دانی‌ها به درمان کودکان مبتلا به بیماری‌های خاص. مهربانی خانم رهنما در این‌ها خلاصه نمی‌شود. او در جشن بخشش و تلاش برای رهایی جوانی از حکم اعدام حضور پیدا می‌کند و اولین سفیر دوستی کانون هموفیلی ایران، سفیر انجمن حمایت از کودکان شده است و حالا درآمد حاصل از فروش نمایش دورهمی زنان را به کودکان غزه اهدا کرده است.

نمایش «دورهمی زنان شکسپیر» به کارگردانی بهاره رهنما و بازیگران چهره‌ای چون مهناز افشار، بهنوش بختیاری، کمند امیرسلیمانی و بهاره رهنما، این روزها مهمان تماشاخانه‌ی ایران‌شهر سالن استاد سمندریان است. نمایشی که با سیل انبوه مخاطبین مواجهه شد، به طوری که تمام بلیت‌های نمایش تا روز آخر فروخته شده است.

که یک گروه زنانه را در دو ماه بدون هیچ حاشیه‌ای پیش ببرم و روحیه‌ی کار گروهی داشته باشند که خدا را شکر با این گروه به نتیجه رسیدم.

● شما بخشی از عواید این نمایش را به کودکان غزه تقدیم کردید. چرا تصمیم به این کار گرفتید؟

همزمان با شروع تمرینات ماجراهای غزه شروع شد و با توجه به این‌که چند نفر از بازیگران زن این نمایش مادر هستند بسیار تحت تاثیر قرار گرفتیم و آن حسی که چه قدر کودکان و مادران غزه تحت فشار هستند ما را متقلب کرد. به همین دلیل هم با بازیگران و هم تهیه کننده به این توافق رسیدیم که بخشی از عواید این نمایش را برای کمک به مردم غزه در نظر بگیریم. علاوه بر این همه‌ی گروه با پوشیدن لباس‌های سفید در مکان‌های مختلف خواستیم این پیام را برسانیم که صلح و دوستی حق تمام مردم و امنیت حق تمام زنان و کودکان حتی در زمان جنگ است.

● در حال حاضر مشغول پروژه‌ی دیگری هم هستید؟

در نمایش «آرسنیک کارگردانی آقای حسین پارسایی نقش یک پیرزن ۸۰ ساله را بازی می‌کنم و طراحی صحنه و لباس این نمایش را هم بر عهده دارم. به دلیل حجم بالای این دو نمایش نتوانستم کار دیگری در دست بگیرم. اما پشیمان نیستم و الان آرامش دارم که توانستم کاری را که

دوست دارم به ثمر برسانم. یک پروژه‌ی سینمایی به اسم چهار به من پیشنهاد شده که احتمالا با همسرم پیمان قاسم خانی همکاری کنم. قطعاً دغدغه‌ی اصلی من در کارهای آینده‌ام تئاتر و ادبیات است و بعد هنر سینما و تلویزیون. در حال حاضر یک مجموعه داستان و یک رمان نیمه تمام و نیز یک نمایشنامه در دست دارم.

روان‌شناسان خریداری شده است و به عنوان یک نمایش در رابطه با تیپ‌های مختلف زنان و آسیب‌شناسی روحی و روانی آنان است.

● چه معیارهایی برای انتخاب بازیگران داشتید، آیا صرف چهره بودن آن‌ها برای شما مهم بود؟

● خانم رهنما با توجه به این‌که این نمایش بر اساس کاراکترهای زن نمایشنامه‌های شکسپیر شکل گرفته، چه طور به این ایده رسیدید و چرا زنان را انتخاب کردید؟

نوجوانی سن حساسی است که بنیان‌های فکری و روحی انسان شکل می‌گیرد و اگر قرار است اندیشه‌ی غلط که در یک جامعه وجود دارد اصلاح شود از همین سن می‌بایست شروع کرد. به همین دلیل اصولاً در کارهایی که نوشتیم، چه در حیطه‌ی ادبیات و چه در حیطه‌ی نمایشنامه، همیشه یک فضای زنانه است. چون که روحیات زنان و دختران به عنوان آدم‌های شکننده و ملایم‌تر و آن احساسات مادرانه همیشه برایم جذاب بوده و سعی کردم در این نمایش این فضاها را نشان دهم.

● لطفاً بیش‌تر توضیح بدهید؟ من مادر یک دختر نوجوان هستم. برایم مهم است که نسل آینده که قرار است نسل بعدتر از خودشان را تربیت کنند اشتباهات ما را نداشته باشند. اولین کاری که کردم از نقد خودمان و خصوصیات زنانه‌ای که جلوی پیشرفت ما

زنان را می‌گیرد شروع کردم. اگر من به اشرافیت یا توجه زیاد به ظاهر در این نمایش اشاره می‌کنم (چیزی که امروزه به خصوص در بین دختران نوجوان زیاد دیده می‌شود) هجو رفتارهایی است که درست نیست. من یک آیینیه مقابل خودمان گذاشتم و از رفتارهای زنانه‌ی خودمان شروع کردم و بعد به حساسیت‌های زنانه

و به جنس ارتباط‌های نابالغی که در ارتباط عاطفی زنان است در شکل درام مطرح کردم. در واقع در این نمایش آسیب‌شناسی که در حوزه‌ی زنان وجود دارد به زبان طنز مطرح شده است.

● پس این نمایش جنبه‌های روان‌شناسی هم داشته است.

بله، این نمایش اولین کاری است که بعد از انقلاب ۲۳۰ بلیت آن توسط مشاورین و

DAD'S FRAGILE DOLL

A FILM BY

ALI ZARE GHANATNOWI

تهیه‌کننده‌ی این فیلم است و به گفته‌ی خودش طراحی و اجرای این اثر سه سالی طول کشیده است. سبک این انیمیشن فیلم پانزده دقیقه‌ای، روتوسکوپ و دو بعدی است و برای اولین بار است که با چنین حجمی در ایران به اجرا درمی‌آید.

بباید فکرهای بیخود و بی‌جهت را از پس فکرمان کنار بزنیم و یک دست‌میزاد حسابی به علی زارع قنات بگوییم.